

paa Toldloven. Naar man overhovedet vilde rette paa Beskyttelsen, sætte den ned, var det en Plet, at det ikke lykkedes ganske at ophæve Tolden paa Raastoffer. Denne Plet sidder der endnu, og hvis man rører ved den, bryder man i Virkeligheden med Principperne. Jeg ønsker at slaa fast, at den højtærede Minister ved at komme med dette Forslag virkelig bryder med Principperne fra den Gang og efter min Mening krænker de Forudsætninger, som gik ud paa, at man ikke skulde revidere Toldloven før 1916. Nu skal jeg erkende, at der kunde være Grund til at gøre dette, men gør man dette, kan man ogsaa gøre andre Ting. Bryder man Principperne eet Sted, kan man gøre det et andet Sted ogsaa. Derfor kan jeg ikke se, at man, naar man gør dette, da ikke ogsaa skulde kunne bryde Principperne paa andre Steder — uden at jeg derfor foreslaar det her — ved at tage lignende Beløb paa Petroleum eller et andet Sted.

Mine Meningsfæller og jeg ere altsaa ikke absolut imod at bevare Kultolden indtil videre, men mene, at dette Spørgsmaal maa overvejes sammen med andre af samme Art, for at man kan se, om dette skulde være det eneste Sted, hvor man, naar man krænker Principperne, skal krænke dem, og at vi overhovedet maa afvente Behandlingen af Skattelovforslagene i Udvalget. Jeg kan altsaa slutte mig til den Tanke, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds fremsatte, at der maa Afgørelsen finde Sted. Jeg haaber altsaa, at dette Lovforslag maa blive henvist til det Udvalg, som beskæftiger sig med Skattelovforslagene.

Harald Jensen: Da det foreliggende Lovforslag formentlig skal henvises til det Udvalg, der har med Skattelovforslagene at gøre, finder jeg ikke Anledning til at udtale mig yderligere ud over at henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Finanslovsforslagets Behandling og ved Behandlingen af Skattelovforslagene, ifølge hvilke Udtalelser mit Parti ikke ser sig i Stand til at medvirke til dette Lovforslags Fremme.

Brandes: Naar den højtærede Finansminister har forelagt dette Lovforslag her i Tinget, maa jeg tro, at dette skyldes en Overbevisning hos ham om, at Lovforslaget, om end i en anden Form, men dog ganske fast allerede er vedtaget i Folketinget. Hvis dette ikke var Tilfældet, vilde dets Forelæggelse stride mod den

Statsskik, som vel ikke findes i Lovform, men som nu en Gang for alle er fastsat her i Landet, at finansielle Forslag af den Betydning som det foreliggende forelægges først i Folketinget. Dette er altsaa sket, for saa vidt som Lovforslaget har staaet paa Finanslovsforslaget i Form af en Anmærkning og der er blevet vedtaget. Jeg gaar saa ud fra, at den højtærede Minister mener, at denne Vedtagelse egentlig er sket saaledes, at vi her have et Forslag, som er vedtaget i Folketinget. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om jeg ikke har Ret i den Opfattelse, og om han ikke her staaer overfor Landstinget med en i Folketinget allerede afgjort Sag. I saa Fald vil jeg ikke bebrejde ham at have fraveget en Statsskik, som han vist ellers selv er Tilhænger af, at finansielle Forslag skulle forelægges først i det danske Folketing.

Hvad Realiteten af Sagen angaar, skal jeg ikke sige meget. Vi have jo nu hørt nogle Orakelord dels af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) og dels fra de Frikonservatives Ordfører paa dette Omraade (Hey). Ingen af de Herre er, saa vidt jeg har forstaaet, gaaet direkte mod Forslaget, men begge de Herre have antydnet, at Forslaget muligvis kunde sættes i Forbindelse med andre Ændringer i Toldloven. Saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Finansminister, er der fra hans Side en absolut Modstand mod dette, men det kan jo være, at hans Modstand, efterhaanden som Tiden gaar, svækkes. Jeg har ellers forstaaet den højtærede Minister saaledes, at Toldloven var undtagen fra den Skattereform, som han for øvrigt er Forsvarer af i indeværende Rigsdagssamling. Jeg maa maaske udtale det Ønske, da denne Sag skal henvises til Skatteudvalget, at dette Udvalg nogenlunde snart kunde gøre sig færdigt med sine Arbejder. Jeg er selv Medlem af Udvalget og skal naturligvis ikke komme ind paa dets Forhandlinger, men jeg har det Indtryk, at man maaske lige saa godt kunde springe i det som krybe i det. Jeg ved ikke, hvorfor man skal holde Rigsdagen samlet længere end nødvendigt i denne skønne Aarstid, naar man dog lige saa godt kunde tage sit Standpunkt lidt før som lidt senere. Jeg skulde næsten antage, at den højtærede Finansminister i den Henseende vil være enig med mig og dele Ønsket om, at Forhandlingerne kunde gaa lidt hurtigere end hidtil. Jeg har det Indtryk, at vi ere komne til et dødt Punkt, hvorover